

ønsker Socialdemokratiet, at flygtninge skal integreres i det danske samfund fra dag ét. Den diskussion har vi jo haft, og den havde vi på de foregående forslag.

Det, der nu ligger på bordet, er så, at man går videre i forhold til de fremmedes børn, integrationen af dem og danskundskaber i skolerne, og her er det igen således, at Fremskridtspartiet har en klar adskillelse mellem, om man er flygtning, eller om man er indvandrer.

Det væsentlige i de her forslag, og det var det, jeg sagde, er, at man gør de fremmede en børnetjeneste i stedet for at give dem en motivation til at lære dansk, så de selv kan lære deres børn dansk. Den forsvinder med det her forslag. Det har ikke noget at gøre med integration eller ikke integration. Det har ikke noget at gøre med, om man er indvandrer eller flygtning. Det har noget at gøre med motivation.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har i mine efterhånden relativt mange år som flygtninge/indvandrerordfører sagt utrolig – utrolig – mange ting, men jeg vil godt bede hr. Tom Behnke komme med bare et enkelt lille citat fra en avis, fra Folketingets talerstol eller hvor som helst fra, som bekræfter det, han lige sagde var min holdning.

Og derudover må jeg så konstatere, at det var naivt at gå herop.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen kan med fordel læse lovforslag nr. L 59 eller nr. L 60, som netop har været behandlet her i Folketinget, fremsat af indenrigsministeren og støttet af Socialdemokratiet.

Jann Sjusen (KRF):

Til den forrige taler kan man måske sige, at dokumentationsevnen ikke er overvældende. Men bortset fra det skal jeg, da mit partis ordfører, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede i dag, fremføre vort partis synspunkter om lovforslag nr. L 65 og nr. L 66.

Vedrørende nr. L 65, lovforslaget om forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere, kan jeg gøre det relativt kort, for jeg kan sige, at Kristeligt Folkeparti kan støtte det af regeringen fremsatte lovforslag. Vi synes, det er et helt rigtigt sigte og de rigtige midler, som angives i lovforslaget med henblik på at sikre i

første omgang de tosprogede børn, der ikke er optaget i daginstitutioner, nogle bedre muligheder senere hen i folkeskolen. Vi tror, at de tilbud, som der lægges op til i lovforslaget, er de rigtige, og derfor kan vi som sagt støtte lovforslaget. Jeg har sådan set ikke så mange flere bemærkninger til det.

Til gengæld melder der sig, når det gælder lovforslag nr. L 66, forslag til lov om undervisning i dansk som andet sprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre, bestemt nogle betydelige problemer. Igen kan jeg sige, at det overordnede sigte, nemlig at styrke danskundervisningen, kan vi fra Kristeligt Folkepartis side selvfølgelig være helt enige i; men det, der for os at se er det store problem i dette lovforslag, er selve placeringen af danskundervisningen, hvor regeringen ønsker, at ansvaret skal flyttes fra amterne til kommunerne. Jeg vil gerne sige, at det er vi helt uenige med regeringen i, og det er der tre grunde til.

For det første er det jo sådan, at de øvrige voksenuddannelser ligger i amtligt regi. Derfor synes vi, det er mærkeligt, at man nu skal gøre en undtagelse, også fordi den undervisning, der gives på de nuværende sprogskoler, som hører under amternes område, altså ikke alene sigter mod flygtninge og indvandrere, idet der også er andre end de øvrige i regeringens forslag til knyttede grupper, som modtager undervisning på sprogskolerne. Men vi synes, det er vigtigt at fastholde sammenhængen og forbindelseslinjerne til de øvrige voksenuddannelser ved, at det er amterne, der har ansvaret.

Det andet punkt, som gør os kritiske over for regeringens forslag om at flytte ansvaret fra amter til kommuner, er spørgsmålet om elevgrundlaget for disse sprogskoler. Det er klart, at man selvfølgelig godt kan lægge op til, som regeringen gør, et samarbejde mellem kommuner – oprettelse af det, man kalder centerkommuner – og så fortsat sikre et vist elevgrundlag for sprogskolerne, men vi synes alt andet lige, at når man nu gennem 10 år har opsamlet erfaringer i amterne vedrørende sprogundervisning, er det mærkværdigt, at man så skal bryde den struktur op og lave noget nyt. Det giver for os at se bare et forøget bureaukrati.

Det tredje element ligger så i noget af det, jeg allerede har sagt under punkt 2, nemlig at ekspertisen i dag ligger i amterne, som i øvrigt også for en stor dels vedkommende har et tæt samarbejde med kommunerne. Den ekspertise er vi meget bange for går tabt, også fordi der er